

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 274/2014
15.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Драгише Ђорђевића, Соње Павловић, Горана Чавлине и Веска Крстајића чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.М., због кривичног дела тешког убиства из члана 114. тач. 9. у вези са чланом 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Н.Р., поднетом против решења Врховног касационог суда Кзз 81/2014 од 12.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 15. априла 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.М. - адвоката Н.Р., поднет против решења Врховног касационог суда Кзз 81/2014 од 12.02.2014. године.

Образложење

Решењем Врховног касационог суда Кзз 81/2014 од 12.02.2014. године одбачен је као неблаговремен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.М. - адвоката Н.Р. а поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 119/13 од 26.04.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 3855/2013 од 24.10.2013. године.

Бранилац окривљеног Н.М. - адвокат Н.Р. је дана 17.03.2014. године поднео захтев за заштиту законитости против напред наведеног решења Врховног касационог суда због погрешне примене одредби члана 71. тач. 5., члана 483. и члана 485. став 4. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд укине побијано решење Кзз 81/2014.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 2. Законика о кривичном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 од 28.09.2011. године), прописано је да против одлуке о захтеву за заштиту законитости или због повреде одредаба поступка који је пред Врховним касационим судом претходио њеном доношењу, захтев за заштиту законитости није дозвољен. Надаље, одредбом члана 487. став 1. тач. 2. ЗКП је одређено да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4.).

Дакле, из цитираних законских одредаба јасно произилази да није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости ни против одлуке Врховног касационог суда која је донета по захтеву за заштиту законитости нити због повреде одредаба поступка који је пред тим судом претходио њеном доношењу.

У конкретном случају, Врховни касациони суд је, по захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног донео одлуку - решење Кзз 81/2014 од 12.02.2014. године, те имајући у виду цитиране законске одредбе несумњиво је да против ове одлуке суда није дозвољено поднети захтев за заштиту законитости па је Врховни касациони суд нашао да захтев браниоца окривљеног од 17.03.2014. године није дозвољен те га је одбацио.

Са свега изложеног, а на основу одредби члана 487. став 1. тач. 2. у вези члана 483. став 2. ЗКП и члана 30. став 1. Закона о уређењу судова донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа – судија
Невенка Важић, с.р.**